

Vestitorul

numelui lui Iehova

„Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul VI — Martie, 1937 — No. 3

Conținutul:

Strângerea mulțimii mari de oameni (Partea II) (urmare)	51
Strângerea mulțimii mari de oameni (Partea III)	56
Strângerea mulțimii mari de oameni (Partea IV)	61

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova.
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.B. ELS

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revista aceasta este o traducere care apare
in mai multe limbi

Adrese pentru comandă :

Pentru România răspunzător :

VASILE STOICA, București 2, Str. Crișana 33

- România: Str. Crișana 33, București
- Cehoslovacia: Tylova ul. 16, Praha-Smice
- Iugoslavia: Dalmatinska ul. 59, Belgrad
- Franța: 129, Faubourg Poissonnière, Paris
- Belgia: 66, rue de d'Intendant, Bruxelles
- Statele-Unite: 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
- Canada: 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, O. N.
- Australia: 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna
Societate.

Permis pentru această revistă :

Ord. Ministerului Regal al Afacerilor Străine No. 603 din
7 Februarie 1933.

Pentru expediție :

Ord. P. T. T. No. 24250 din 10 Februarie 1933 No. 4 pag 12.

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va
fi pacea fiilor tăi.” = Isaia 54:13 (Versiune engleză)

Către cei credincioși de pe întreg pământul

Iubiți frați,

Perioada de mărturie care se începe cu 27 Martie se numește
„Războinic credincios”. Toți oamenii cari sunt acum pe pământ
și sunt devotați lui Iehova Dumnezeu se află de partea lui Christos
Isus, războinicul său credincios. Acești oameni sunt cunoscuți
ca rămășița și Jonadabii. Porunca lui Iehova dată lor este următoarea:
„Sculăți-vă cu rebel asupra ei I Christos Isus războinicul
credincios stă acum în luptă împotriva religiiilor organizate, orga-
nizația Diavolului, care se numește Babilon și care înșală popo-
rul și luptă împotriva lui Dumnezeu. Aceasta este „lucrarea ciudată”
a lui Dumnezeu fiindcă descoperă fătărnicia și duplicitatea acelor
cari au întrebuintat numele lui Dumnezeu și al lui Christos ca să
înșele pe popor și să-l întoarcă dela Dumnezeu.

Fiecare de pe pământ care stă acum de partea lui Iehova și a
împărăției sale este privilegiat să mănânce la masa Domnului și să
cunoască descoperirea profeției, cece pentru el înseamnă „hrană
la vremea hotărâtă” pe care Domnul a dat-o spre mângâiere și
speranță sa. Unul ca acesta este dator să urmeze poruncile lui
Dumnezeu. Cine are posibilitatea să asculte însă neglijență să
nu asculte să asculte va trebui să suporte consecințele (1 Petrie
Apocalipsilor 3: 23). Urmarea poruncilor Domnului înseamnă că
acum fiecare trebuie să pună mărturie fără frică de partea Dom-
nului împotriva dușmanului și pentru numele și măreția lui Iehova
și a împărăției sale. Această scrisoare este numai o rădăcină de
aminte de privilegiul și datoria voastră, iubiți frați. Dacă voști să
vă păziți neprihănirea înaintea lui Iehova, atunci veți asculta cu
hucurie poruncile sale.

Au fost fixate perioade deosebite spre a depune mărturie
pentruca întreg poporul lui Dumnezeu de pe pământ să poată
face în același timp o proclamare spre onoarea numelui său sfânt.
În perioada de mărturie „războinic credincios” fiecare dintre cei
credincioși să fie prin urmare în campanie și să ofere poporului
mesajul Domnului. Voi veți face aceasta prin faptul că întrebui-
niți aparatele sonore și gramofonele și prin faptul că duceți oam-
enilor mesajul tipărit. Pentru acest period de mărturie s'a pre-
văzut o serie specială de cărți. Fiecare să răspândească între popor
cât mai multe serii. Mesajul de avertisment al lui Iehova trebuie
transmis acum acelor cari susțin a fi creștini (Ezechiel 33: 7-9).
Mesajul împărăției și al numelui lui Iehova trebuie vestit tuturor
națiunilor ca o mărturie. Nu vă băteți capul cu aceea că cine va
muri în Armagheton sau cine nu va muri, ci fiecare să aibă grija
de datoria lui de a transmite mesajul cum a poruncit Dumnezeu.
Domnul se va îngriji de succes.

Partea războiului care este „lucrarea ciudată” este acum în curs.
Implini-vei partea ta în ascultare față de porunca lui Dumnezeu?
Lucrarea va fi terminată la timpul hotărât, și după aceea urmează
„lucrul lui nemăiauzit”. Păzește-te și fii sărguitor în această zi
de lupte dintre nelegiuire și dreptate! Tatăl îndurării și Dumnezeu al
tuturor mângâierilor să vă întărească și să vă binecuvînteze pe
mai departe.

Cu multă iubire și cu cele mai bune dorinți.

A V I Z

Prețul abonamentului anual :

- România: Lei 120.-
- Pentru străinătate: Lei 150.-
- Cehoslovacia: Coroane 24.-
- Franța: Franci francezi 20.-
- Belgia: Franci belgieni 24,50
- Statele-Unite: Dol. - 1.-

Banii se vor trimite la contul Cec No. 2301

SERBAREA COMEMORATIVA (Cina Domnului)

DATA prăznuirii sărbătorii spre aducere amin-
te de numele lui Iehova și de jertfa lui Chris-
tos Isus cade în anul 1937 pe Vineri, 26 Mar-
tie, după ora șase seara. Cartea intitulată „Iehova”
titlu a serbării comemorative. Să se studieze cu
luare aminte și cu rugăciune capitolele doi și trei
(în limba engleză) cuprinde o explicație amănun-
țiale acestei cărți. Dar fiindcă cartea „Iehova” nu
se află în limba română, să se studieze în locul ei
articolul „Sărbătoarea lui Iehova” din revista „Ves-
titorul numelui lui Iehova” din 1 Aprilie 1935 și
articolul „Numele Lui” atât partea I-a cât și par-
tea II-a din „Vestitorul numelui lui Iehova” din
Martie 1934 (No. 3), cari explicațiuni corespund a-
proape în întregime paginilor citate ale cărții „Ie-
hova”. Apoi fiecare grup al unșilor să se întrunească
în 26 Martie, seara după ora șase, și să țină
cina Domnului. Cu ocazia aceasta să se întrebui-
țeze pâine nedospită și vin roșu adevărat. Must de
struguri nefermentat, adică dulce, sau vin de sta-
fide n'ar corespunde cerinței. Domnul și apostolii
au întrebuintat vin adevărat, și noi trebuie să ur-
măm pilda lor.

Am dăcem la cunoștință, că pentru săptămâna de lucru „Războinic credincios” care se începe la 27
Martie se termină la 4 Aprilie 1937, va fi o broșură nouă în limba română cu titlul „Ocotire” cu coperta albă.
Decl. sunt rugați frații să se adreseze la timp pentru această broșură, ca la începutul săptămânii

STRĂNGEREA MULTIMII MARI DE OAMENI

(PARTEA II-a continuare)

„Darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:23).

26 Gabaoniții n'au fost blestemați pentru că au înșelat pe Iosua; ci pentru că au fost recunoscători ca Heviți, urmașii lui Canaan, ai fiului blestemat al lui Ham (Geneza 9:24, 25). Cuvintele lui Iosua le-a adus aminte numai de aceea că au aparținut la Canaanii blestemați, urmașii lui Ham. Faptul că au fost salvați cu o condițiune oarecare, a fost o mare favoare pentru ei, căci ei au fost față în față cu moartea. Așa dar a fost vorba de viață sau moarte. În acelaș chip ajunseseră la început și membrii mulțimii mari de oameni sub blestem, și este o mare favoare pentru ei toți de a fi salvați și de a primi undeva și cu oarecare condițiuni viață. Gabaoniților li s'a spus că nu sunt liberi și nu se pot elibera de serviciul pentru casa lui Dumnezeu. Prin aceea că Iosua le-a salvat viața, a devenit salvatorul lor, și aceasta în înțeles îndoit, mai târziu în bătălia dela Gabaon, după cum arată darea de seamă (Iosua 10:6—12). În acelaș mod devine și mai marele Iosua, Salvatorul mulțimii mari de oameni și o cruce cu deosebire în bătălia antitipică dela Gabaon, adică în Armaghedon. Acei Gabaoniți primiseră semnul pe frunțile lor, întocmai după cum în ziua de astăzi trebuie să primească mulțimea mare de oameni semnul pe fruntea ei, și anume ca condițiune preliminară pentru a fi crușată în bătălia Armaghedonului (Ezechiel 9:4—6). Pentru a trăi, Gabaoniții au trebuit să fie servii lui Dumnezeu în casa Dumnezeului lui Iosua. În acelaș mod membrii mulțimii mari de oameni, pentru a putea trăi, trebuie să fie servi în casa lui Christos Isus, capul templului lui Dumnezeu. Gabaoniții au trebuit să lepede toți idolii și imaginile lor și tot ce-a arătat că aparțin la organizațiunea Diavolului, și aceasta a trebuit să se facă mai cu seamă decând Gabaonul a fost făcut o celate preotească a Domnului (Iosua 21:15—19). Tot așa și cei preumbrâți de Gabaoniți, adică mulțimea mare de oameni, trebuie să lepede dela ei toți idolii și imaginile, și tot formalismul și fiecare semn de aparținere la vreo parte oarecare a organizațiunii Diavolului, și după aceea trebuie să prezinte omagiile lor și să servească numai lui Iehova și Christos Isus, dela cari vine mântuirea lor. Aceasta înseamnă că mulțimea mare de oameni va vedea că onorarea unei imagini, a unui steag, obiect sau a unei creaturi este o călcare a legii lui Dumnezeu.

27 Gabaoniții, bine înțeles, au trebuit făiași împrejur pentru a arăta devotamentul lor față de

Dumnezeu (Exodul 12:48, 49). Aceasta a fost crânduit prin dispozițiunea legii despre „străin”, despre care este vorba și în legătură cu sărbătoarea corturilor sau sărbătoarea strănerii roadelor: „Să părănuiești sărbătoarea corturilor șapte zile, după ce îți vei strânge roadele din aric și din teasc. Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba tă, și Levitul, străinul, orfanul și văduva cari vor fi în cetățile tale”. (Deuteronomul 16:13, 14). Aceste adevăruri servesc la aceea de a arăta că Gabaoniții au preumbrît pe mulțimea mare de oameni care ia acuma parte împreună cu Izraelul antitipic sau spiritual la sărbătoarea corturilor antitipică. Ei stau înaintea lui Dumnezeu „și-l slujesc zi și noapte”, adică neconținut și nu părăsesc niciodată serviciul lor. După cum arată și condițiunile și împrejurările țării Gabaoniților, și au fost un popor care a fost potrivit pentru a ține lemna și să scoate apă, așa dar pentru a fi servi și să arate și situația și starea inimii Ionadabilor sau a mulțimii mari de oameni că se potrivesc de a fi pe vecie servii Domnului pe pământ.

28 Gabaoniții n'au fost cu totul în neștiință despre Dumnezeu deoarece au auzit despre lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu și ce-a poruncit lui Moise să facă. Așa a auzit și mulțimea mare despre Dumnezeu și Christos Isus, și ea a avut frică de Dumnezeu încă înainte de a veni la Christos; și aceasta este arătat în acest tablou profetic: „Ei au răspuns lui Iosua, și au zis: 'Robii tăi au auzit de poruncile date de Domnul, Dumnezeul tău, robului Său Moise, ca să vă dea în mână țara și să nimicească dinaintea voastră pe toți locuitorii ei; și venirea voastră a băgat mare frică în noi cu privire la viața noastră: iată de ce am lucrat așa'”. (Iosua 9:24).

29 În aceste cuvinte ale Gabaoniților n'a fost baijocură. Ei n'au disprețuit Cuvântul lui Dumnezeu, ci au arătat o adevărată frică de Dumnezeu, ceea ce i-a îndemnat să fie cu bunăvoință față de Dumnezeu și servii lui. În acelaș mod a auzit și mulțimea mare de oameni, mai cu seamă dela venirea Domnului Isus la templu în anul 1918, că împărăția a fost dată Domnului Christos Isus, și ce pustiire groaznică va veni peste organizațiunea lui Satan în Armaghedon; și frica lor de Dumnezeu trebuie să-i îndemne să respecte numele lui, să caute voia lui și să arate prietenie față de martorii credincioși de pe pământ. Acesta este motivul pentru

truce acești Ionadabi sau membri ai mulțimii mari de oameni au făcut bine martorilor lui Iehova când au fost arestați, prigionși, aruncați în închisoare și maltratați în alt chip. În anul 1918 a început să se vestească în țară mesajul „milioane de oameni să trăiească acum nu vor muri niciodată”; și de atunci încoace mulți oameni au auzit mesajul, l-au crezut că este adevărat și și-au întors inimile spre Domnul.

²⁰ Gabaoniții au arătat o dorință de a fi conduși pe calea cea dreaptă, precum și cei preumbriți de ei, mulțimea mare de oameni, arată o dorință de mănătoare de a se lăsa conduși de Domnul. „Si acum iată-ne în mâinile tale; în cu noi ce vei crede că este bine și drept să faci” (Iosua 9:25). Cine trebuie să se supună de bunăvoie Domnului înainte de a putea fi învățat. În felul acesta caută cineva smerenie, adică caută să învețe. Gabaoniții au fost strămtorați întocmai ca o fiară salvatică și astfel să fie siliiți să se predea; ei au venit în indemn propriu la Iosua, reprezentantul lui Dumnezeu, și și-au declarat scopul și dorința de a face ce li s-a poruncit să facă pentru că să primească dovezi de favoare din mâna lui Iosua, servul Domnului. Așa stau treburile și astăzi cu Ionadabi, mulțimea mare de oameni. Ei nu vin să pretindă ceva pentru că li s-ar cuveni, ci se apropie în smerenie, în dorința de a afla calea cea dreaptă. Ei se informează despre Domnul dela aceia despre cari cred că reprezintă pe Domnul. Ei se informază dela servii lui Dumnezeu ce trebuie să facă; și este datoră și privilegiul rămășii să-i informeze ce este voința lui Dumnezeu cu privire la ei. Cine ne răzvrătește sau refuză așa dar să se folosescă de ajutor pentru a lămurii pe membri mulțimii mari de oameni, sau cine vrea să împiedice transmiterea mesajului la mulțimea mare de oameni, nedreptățește pe străin (Maleahi 3:5). Cine vrea să împiedice acum lucrarea ducerii mesajului la mulțimea mare de oameni prin faptul că încearcă să facă pe martorii lui Iehova să creadă că partea cea mai mare a lucrului lor de mărturie se va face numai după Armaghedon, se luptă prin aceasta cu știința sau neștiința împotriva lui Dumnezeu. Întocmai după cum Gabaoniții nu s-au rugat să fie cruțați, tot așa acum nu se roagă mulțimea mare de oameni să fie scutită de a suferi prigonire din partea organizației nelegiuite a lui Satan. Este un fapt remarcabil că Ionadabi sau membrii mulțimii mari de oameni sunt atât de doritori de a servi de bunăvoie pe Domnul; încât prin aceasta adeseori alții cari au susținut mult timp de a apărtașea reței templului, sunt eclipsați. Îndată ce acești Ionadabi aud adevărul, se străduiesc să înțeleagă mesajul și să-l răspândească, știind prea bine că prin aceasta vor aduce prigonire peste ei; și se bucură în prigonire. Gabaoniții au declarat că au fost cu totul dispuși să asculte pe Iosua; și aceasta preumbreste că mulțimea mare de oameni trebuie să și manifesteze dorința de a servi mai marelui Iosua. Christos, și ea și face lucrul acesta cu bucurie.

²¹ Iosua, servul lui Iehova, și prototipul lui Christos Isus, arată ce face de asemenea și Isus spre salvarea și liberarea mulțimii mari de oameni: „I-

sua le-a făcut așa cum hotărise: i-a izbăvit din mâna copiilor lui Israel, cari nu i-au omorât” (Iosua 9:26). Iosua a salvat pe Gabaoniți din mâna Exceutorului; și tot așa cauză și Christos Isus pe mulțimea mare de oameni în timpul executării în Armaghedon: „Dar din ziua aceea i-a pus [notă marginală a Bibliei engleze: i-a dat sau i-a predat să fie] [evreeste: nathan] să taie lemne și să scoată apă pentru adunare și pentru altarul Domnului în Iecul pe care l-ar alege Domnul: cecace face până în ziua de azi” (Iosua 9:27).

²² Iosua a hotărât pe Gabaoniți să fie o ceată de servi, adică i-a „pus” sau i-a „dat” Izraeliților ca să fie tăietori de lemne și cărători de apă. Cuvântul evreesc „nathan” este întrebuințat în acest text și este tradus cu „dat” sau „făcut”. Numele „Netiniți” se trage din aceeași rădăcină de cuvânt; el înseamnă „dat” și se referă la oamenii cari s-au dat serviciului din templul lui Iehova. „Netiniți” sunt amintiți mai întâiu în 1 Cronici 9:2 ca tovarășii Izraeliților, preoșilor și Leviților. După cum se arată, Gabaoniții (aceștia au fost Heviți) au fost primii Netiniți, cari mai târziu sunt menționați în Sfânta Scriptură ca oameni cari au făcut servicii secundare pentru templul lui Iehova. Fără îndoială în decursul timpului poporul nașionilor ne-izraelite a fost făcut robii de către Izraeliți, și unora dintre alte nașioni li s-a dat de către Izraeliți un serviciu asemănător ca și Gabaoniților, de aceea numele „Netiniți” a trebuit să se refere la ceva ajutători de felul acesta, cari au venit „din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă”, întocmai după cum este descrisă mulțimea mare de oameni în Apocalips șapte ca venind din multe nașioni, popoare și limbi. Trebuie așteptat că următoarele șapte se potrivește exact la tablou, și aceasta dovedește că tabloul a fost profetic.

²³ Gabaoniții și alți Netiniți au fost urmașii lui Ham, întocmai ca Babilonienii; totuși darea de seamă a Sfintei Scripturi arată că Netiniții au preferat să se întoarcă cu poporul credincios al lui Iehova, rămășii lui Izrael, când s-a întors din Babilon la Ierusalim ca să zidească acolo din nou templul; și această parte a tabloului arată că Netiniții s-au despărțit cu totul de celelalte nașioni păgâne și s-au pus de partea poporului ales al lui Dumnezeu (Geneza 10:6-10; Ezra 2:1, 2, 45-54, 58, 70). În acest serviciu al templului lui Iehova Netiniții au fost scutiți de orice dare (Ezra 7:24). În zilele lui Neemia Gabaoniții au ajutat și la rețidirea zidurilor Ierusalimului (Neemia 3:1-7). Ei s-au despărțit de păgânii țării. „Iată pe cei ce și-au pus pecetea: Dregătorul Neemia, fiul lui Hacalia, Zedechia. Cealaltă parte a poporului, preoții, Leviții, ușierii, cântăreții, slujitorii Templului, [după alte traduceri: Netiniții] și toți ceie se despărțiseră de popoarele străine, ca să urmeze: Legea lui Dumnezeu, nevestele lor, fiii și fetele lor, toșiceii ce aveau cunoștință și pricepere, s-au unit cu frații lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurământ și au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească și să împlinescă toate poruncile Dom-

nului. Stăpânului nostru. orânduiriile și legile Lui" (Neemia 10:1, 28, 29).

³¹ Când Ezra a călătorit spre Ierusalim, după restatornicirea Iudeilor, a „căutat între popor”, adică a făcut o numărătoare a poporului care călătorea cu el și n'a „găsit acolo pe niciunul din fiii lui Levi”. După aceea Ezra a trimis o delegație cu un mesaj la Ido dintre Netiniți: „I-am trimis la căpetenia Ido, care locuia la Casilia, și am pus în gura lor de trebuiau să spună lui Ido și frașilor săi slujitori ai Templului [după alte traduceri: și frașilor săi Netiniți] cari erau la Casilia, ca să ne aducă slujitori pentru Casa Dumnezeului nostru. Și, fiindcă mâna cea bună a Dumnezeului nostru era peste noi, ne-au adus pe Serebia, bărbat cu minte, dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel, și cu el pe fiii și frașii lui, în număr de optsprezece” (Ezra 8:15-18). Deși au venit treizeci și opt de Leviți, au venit și 220 de Netiniți. „Și dintre slujitorii Templului [după alte trad.: și dintre Netiniți], pe Ari David și căpeteniile îi puseseră în slujba Leviților, două sute douăzeci de slujitori ai Templului, toți numiți pe nume” (Ezra 8:20). Aceasta concerdă foarte bine cu faptele, așa cum se petrece în timpul prezent în serviciul Domnului; căci în acest serviciu se află un mic număr de Leviți și un număr mai mare de Ionadabi sau membrii de ai mulșimii mari de oameni. Cine nu vede acum cum se arată mulșimea mare de oameni, n'are nicio vedenie a furtării lui Dumnezeu cu popoarele pământului. Dacă acum sunt oameni cari stăruiesc a întreba: „Unde este mulșimea mare de oameni”, atunci ei arată prin aceasta că sunt orbi și fără înțelegere.

Urâși de dușmani

³⁵ Fiecare care ia acum poziție de partea lui Dumnezeu și a împărăției sale, este urit de oamenii egoiști ai lumii și mai cu seamă de conducătorii religiei; și în această bandă de uritori ierarhia romano-catolică ocupă locul de frunte. Urmașii adevărași ai lui Christos Isus sunt urși din pricina numelui său, și oamenii cari se unesc cu rămășița și pun mărturie pentru numele lui Dumnezeu, sunt urși pentru acelaș motiv. Nici nu s'ar putea aștepta altceva, căci banda Diavolului urăște pe toți cari stau de partea Domnului. Iehova zice prin profetul său: „Strânge-te, da, strânge-te, tu nașione vedorită!” (Iefania 2:1; trad. engleză). Aceasta scriptură arată că acestei porunci, de a se aduna, trebuie să i se deie ascultare înainte de timpul Armagedonului, și această poruncă a lui Iehova este adresată tuturor cari sunt pentru Dumnezeu și pentru împărăția lui, incluziv rămășița unsă și mulșimea mare de oameni. Niciunul dintre ei nu este bine văzut înaintea reprezentanșilor religiei și a aliașilor lor, căci ei servesc pe Iehova, ceea ce este cu totul contrar intereselor celor egoiști cari au făcut păntecele lor ca Dumnezeu al lor. Din zi în zi se arată tot mai clar că fiecare care aude despre Dumnezeu și împărăția lui, se pune sau pe o parte sau pe cealaltă, adică ia poziție sau pentru sau contra lui Dumnezeu și a împărăției lui. Prin a-

ceasta se împlinește profecția rostită în Eden: „Vrășmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Geneza 3:15). Lucrul acesta este sprijinit pe deplin prin cuvintele lui Isus despre despărțirea nașionilor, pe care lucrare o îndeplinește tocmai acum (Matei 25:31, 32). Aceasta înseamnă război între cei de pe partea Diavolului și cei de pe partea lui Dumnezeu, și acest război este acum în curs pe pământ și va continua până când va interveni Iehova și va da prin Christos Isus lupta zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Darea de seamă despre evenimentele cari au avut loc când conspiratori au aflat cum au lucrat Gabaoniții, arată în mod exact ce li se întâmplă Gabaonișilor timpului prezent sau mulșimii mari de oameni, cari au părăsit organizațiunea lui Satan și s'au pus sub porunca lui Christos Isus. Capul organizațiunii lui Iehova. Cei ce vestesc în mod credincios mesajul împărăției, fie că aparțin la rămășița sau la mulșimea mare de oameni, sunt urși acum de toți membrii organizațiunii Diavolului, și mai amarnic de ierarhia romano-catolică.

³⁶ Gabaonul a fost o localitate sau cetate foarte mare, adică el a fost locuit de o mulșime de oameni. Aceasta dă un tablou minunat despre mulșimea mare de oameni pe care nimeni nu o poate număra sau a cărei număr nu-l cunoaște niciun om (Apocalips 7:9). Văzând că Gabaoniții au preumbricit pe mulșimea mare de oameni, și că, după ce s'arată Sfânta Scriptură, mulșimea mare de oameni cenșă din oameni cu bunăvoință față de Iehova, cari înainte de aceea au aparținut organizațiunilor religioase cari sunt stăpânite de ierarhia romano-catolică și de clerul aliat cu ea, se poate înțelege acum ușor că clerul trebuie să fie foarte neliniștit din cauză că Gabaoniții de astăzi părăsesc organizațiunile bisericesti și se întorc spre împărăția lui Dumnezeu și spre mai marele Iosua. Adoni-Tedec, împăratul Ierusalimului [care a fost ocupat în acel timp de păgânii Iehusiși], a aflat că Iosua pusese mâna pe Ai și o nimicise cu desăvârșire, că făcuse cetății Ai și împăratului ei cum făcuse Jerihonului și împăratului lui, și că locuitorii Gabaonului făcuseră pace cu Israel și erau în mijlocul lor. Atunci i-a fost foarte mare frică; fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una din cetățile împărătești, mai mare chiar decât Ai, și toți bărbații ei erau vileji levitești: gibborim, adică tari, umeriași” (Iosua 10:1, 2).

³⁷ Împăratul Ierusalimului a fost în acel timp Adoni-Tedec, acesta înseamnă „domnul dreptății” sau „domn drept”, însă el a fost orice altceva numai drept nu. Numele acesta îi este aplicat așa dar numai ironic. El a fost un dușman al lui Dumnezeu și al poporului său. Petechea lui pe aceeaș cale se găsește în papa ierarhiei romano-catolice, care pozează înaintea lumii ca „domn drept” în timp ce este tocmai contrariul acestuia: deoarece el nu este decât un politician intrigant care împreună cu elica lui afirmă în mod înșelător a reprezenta pe Dumnezeu, și se servește de numele Celui Drept pentru a-și ajunge scopurile egoiste. Numele „stată”

sau „domn drept” este întrebuințat în mod nelegiuit în legătură cu papa. Când armatele sunt trimise unele în contra altora ca să se ucidă reciproc, atunci omul care ocupă în acel timp oficiul papei și este numit în chip înșelător „domnul dreptății”, „binecuvintează” pe omoritori pentruca să „ucidă dibaciu”. Când se face un mare furt politic și financiar, atunci acelaș cap al religiei dă marilor criminali binecuvântarea sa. Când se urzește o conspirație spre nimicirea poporului lui Dumnezeu pentruca face cunoscut adevărul, ierarhia acceptă conducerea conspirației acesteia și papa ia asupra-și binecuvântarea conspiratorilor și face tot posibilul pentru a-i binecuvânta.

³⁸ Adoni-Telec a trăit acum în mare frică și traiul său bun va avea acum un sfârșit dacă Iosua va veni să-l atace. Gabaonul a fost o „cetate mare” și trecuse cu totul la Iosua, și s'a părut ca și cum poporul acelui rege păgân ar fi fost amenințat de mare primejdie. Compară această cu ceea ce s'a întâmplat când a fost Isus în trup pe pământ. Fariseii și preoșii uniți cu ei în acele zile au afirmat a fi reprezentanții lui Dumnezeu și de aceea au pozat ca „domni drepti”. Acei preoși au observat că mulți cari au sprijinit până atunci sinagogile lor, au crezut în Isus, și faptul acesta a înspăimântat pe preoșimea fășarnică. Când a intrat Isus în Ierusalim o mare mulțime de gameni a mers înaintea lui pe cale și a strigat: „Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!” Acea mulțime mare de oameni corespunde Gabaoniților care au părăsit pe celelalte cetăți păgâne.

³⁹ Preoșimea văzând pe mulțimea mare de oameni care se întoarce spre Isus și i se supune, se înspăimântă: ei în spaima lor nebună zice unul către altul: „Vedeți că nu câștigați nimic: iată că lumea se duce după El!” (Ioan 12:19; Matei 21:8-9). Tot așa stau lucrurile și astăzi: când papa și alți membri ai ierarhiei romano-catolice și preoșimea aliată cu ei, aud aproape pe întreg năvăntul strigătul poporului declarându-se pentru Iehova și împărăția lui și împotriva Diavolului și a elicei sale religioase, fășarnice, aceasta îi înspăimântă foarte tare și se grăbesc să-și înfăptuiască conspirațiunea și să împiedece pe masele poporului să treacă în partea lui Iehova și a Regelui său, și pe rămășița să-și continue lucrarea de a anunța poporului pe Rege și împărăția sa. Fiindu-le frică, și neavând posibilitatea de a lupta deschis contra marturilor credincioși ai lui Dumnezeu, ierarhia romano-catolică și clerul aliat cu ea lansează în ziarele lor acuzațiuni ridicole și defăimătoare în contra acestor martori, și îndeamnă pe aliașii lor să întreprindă vreo acțiune secretă pentru a nimici pe martorii lui Iehova. În nelegiuirea lor pun la cale volarea de legi cari sunt îndreptate direct contra marturilor lui Iehova pentru ca să împiedece ca adevărul să fie vestit mai departe. În America banda ierarhiei face progrese în această privință în New Jersey.

⁴⁰ Adoni-Telec care a fost numit în mod fals „domn drept”, a văzut necesitatea de-a lua măsuri îndreptate pentru a fortifica și întări oștirile sale cari

au tremurat de frică: „Adoni-Telec, împăratul Ierusalimului, a trimis să spună lui Hoham, împăratului Hebronului, lui Piream, împăratul Iamutului, lui Iafia, împăratul Lachisului, și lui Debir, împăratul Eglonului: 'Suiși-vă la mine, și ajutați-mă, ca să batem Gabaonul, căci a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel' (Iosua 10:5, 4).

⁴¹ Acest fals „domn drept”, urmând în mod credincios calea tatălui său Diavolul, a îndreptat în aparență conspirațiunea sa contra Gabaoniților, dar în realitate ea a fost îndreptată împotriva lui Iehova Dumnezeu și a lui Iosua, imputernicitul său. Deoarece Gabaoniții trecuseră de partea lui Iosua, ei au aparținut lui Iosua și Dumnezeului său care le-a salvat viața. De curând a fost prezentată spre iscălire locuitorilor din Irvington, New Jersey, o petițiune împreună cu un protest în care s'a protestat împotriva prigonirii marturilor lui Iehova din partea ierarhiei romano-catolice și s'a cerut să fie oprită. Incidentul următor arată cum luptă membrii ierarhiei. O semnie catolică a zis unuia care a prezentat petițiunea: „Eu am subscris această petițiune ieri, dar preotul meu m'a injurat grozav pentru aceasta, și tocmai de aceea vreau să cumpăr cărțile pe cari le aveți astăzi la Dumneavoastră”. Acel preot catolic n'a îndrăznit să se prezinte în public și să spună poporului pentruca trebuie să fie împiedecați martorii lui Iehova de a servi pe popor, ci a luptat în întuneric pentruca să poată trage un folos nedrept, și a recurs la mijloace de constrângere pentru a împiedeca pe alții de a iscăli petițiunea.

⁴² Scopul aparent al lui Adoni-Telec a fost să atace pe Gabaoniști, dar scopul lui adevărat a fost să nimicească armata lui Iosua. Tot așa și atunci când „domnii drepti” ai ierarhiei romano-catolice, numiți așa în mod înșelător, atacă catolicii sinceri cari caută pe Domnul, scopul lor adevărat este nimicirea marturilor lui Iehova cari sunt activi sub conducerea marelui Iosua. Câteodată unul din instrumentele ierarhiei romano-catolice uită de sine și izbuține în cuvinte violente. Cu ocazia unei audiențe recente înaintea comitetului legislativ al statului New Jersey, unul dintre înșelășii ierarhiei romano-catolice, care a încercat să facă să se voteze un proiect de lege în puterea căreia anumite persoane să fie silite să salute steagul, a strigat: „Înainte de aceasta cu zece ani n'au existat martori ai lui Iehova, și peste zece ani de acum înainte de asemenea nu vor exista, dacă noi și veteranii americani au de zis ceva cu privire la aceasta”. „Domnul nedrept”, banda ierarhiei, urăște pe martorii lui Iehova mai amarnic decât pe orice ce trăiește, pentruca fac cunoscut adevărul lui Dumnezeu și vorbesc în numele lui Isus; și prin aceasta dușmanii împlinesc în modul cel mai exact cuvintele profetice ale lui Isus (Ioan 15:18-20).

⁴³ De mulți ani s'a îndopat ierarhia romano-catolică pe spinarea „populațiunii catolice”, și printre această „populațiune catolică” există milioane de oameni sinceri cari au fost înșelăți de preoși să creadă că poporul de rând trebuie să-și deie banii câștigați cu greu pentru sprijinirea acestei bande

de așa ziși „domni drepți”. Milioane de oameni de ei poporului de rând au purtat pe umerii lor de mulți ani pe această curvă bătrână nelegiuită; și ei au făcut lucrul acesta în orbie, neștiind că au fost înșelați. Dar acum se schimbă lucrul. Faptul că o mulțime din poporul de rând fug de vechea bandă a ierarhiei, o înspăimântă și o înfuriază foarte tare, și de aceea caută să rețină cu toată puterea pe „populațiunea catolică”, întocmai după cum a încercat înșelătorul „domn drept”, Adoni-İedec, împăratul din vechime, să rețină pe sprijinitorii lui, și din acest motiv a format o conspirație sau o confederație. „Cei cinci împărași ai Amoritilor: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului, și împăratul Eglonului, s'au adunat astfel și s'au suit împreună cu toate oștile lor: au venit și au tăbărit lângă Gabaon, și au început să lupte împotriva lui (Iosua 10:5).

⁴⁴ Acea confederațiune a încercat să țină pe Gabaoniți ca prizonieri, cecace au și făcut într'adevăr atunci și în decursul asediului care s'a început în curând după aceea. În acelaș chip ierarhia romano-catolică, care a ținut mult timp prizonieri atâția oameni, face acum străduințe disperate ca să-i oprească, pentruca să sprijinească mai departe organizațiunea ei înșelătoare. Însă Iehova vorbește acum prin Christos Isus, mai marele Iosua, acestor prizonieri, mulțimii mari de oameni: „Ieșiți!... Arătați-vă” (Isaia 49:9) Gabaoniții au fost asediați; însă ei au refuzat să se întorcă la dușmanii lui Iehova și ai lui Iosua. Ei au rămas credincioși legământului pe care l-au încheiat cu Iosua și au rezistat dușmanilor cari au impresurat cetatea lor. Aceasta ilustrează foarte bine poziția Ionadabilor, mulțimea mare de oameni, cari rezistă străduințelor ierarhiei și ale aliaților ei de a ținea în închisorile lor pe cei ce iubesc pe Dumnezeu. Dacă Gabaoniții ar fi continuat să reziste impresurătorilor lor, aceasta ar fi putut însemna moartea lor; dacă s'ar fi predat însă dușmanilor, impresurătorilor lor, atunci aceasta ar fi însemnat mai târziu moarte sigură din mâna oștirii lui Iosua. Gabaoniții au fost așa dar siliți să se hotărască, și ei s'au hotărât să țină mai bine legământul lor cu Iosua. Tot așa este și astăzi: dacă Ionadabii sau membrii mulțimii mari de oameni continuă să reziste conspirațiunii urzite și puse în lucru de ierarhie, aceasta poate însemna moartea pentru ei; dacă ar merge însă înapoi în lagărul dușmanului, atunci aceasta ar însemna moarte sigură pentru ei din mâna lui Isus Christos când va ucide pe dușmani în Armaghedon. Prin urmare ei trebuie să aleagă, și Iehova le spune limpede că pot fi ocrotiți în ziua manifestării mâinii lui Iehova în Armaghedon dacă se strâng acuma în organizațiunea sa și caută dreptate și smerenie (Tefania 2:1—5).

⁴⁵ Sfânta Scriptură conține sprijin tare pentru concluziunea că Iehova va nimici pe ponoarele păcătoșilor în bătălia Armaghedonului, afară de oamenii cari ascultă porunca lui de a se ținea de or-

ganizațiunea sa. În trecut milioane și milioane de oameni au căzut în groapă fără să audă vreodată de Dumnezeu și Christos Isus, și aceștia trebuie să fie înviași la timpul hotărât din moarte și să primească o cunoștință a adevărului pentruca să poată lua o hotărâre. Dar lucrul stă altfel cu oamenii cari trăiesc acuma pe pământ. O mare criză a sosit. Dela venirea Domnului Isus în templu „Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită... ca să slujească de mărturie”, cum poruncește el; și ea este vestită de martorii lui credincioși pentruca oamenii să aibă ocazie să se decidă. Iehova a dat martorilor săi avertismentul solemn să asculte poruncile sale și să ducă oamenii evanghelia aceasta a împărăției; neluarea în seamă a acestui avertisment și a poruncilor sale le-ar pricinui nimicirea (Ezechiel 5:17—19; 55:12—19; Faptele Apostolilor 3:25).

⁴⁶ Membrii mulțimii mari de oameni trebuie să primească această veste bună înainte de războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, adică înainte de Armaghedon. Dacă mesajul adevărului nu i s'ar da acum mulțimii mari de oameni, ar fi prea târziu de a face lucrul acesta după ce se va începe măcelul. Cine ar avea acum interes să influențeze pe martorii lui Iehova să se culce și să aștepte un timp mai favorabil șore a transmite mesajul mulțimii mari de oameni? Nu mai un singur răspuns există la aceasta: Diavolul și accia de cari se servește în acest scop; și noi putem fi siguri că Diavolul întrebuițează pe fiecare pe care-l poate amăgi și îndemna să răspândească tot mai acest fel de învățături greșite. Mulțimea mare de oameni se arată acum, și războiul este în curs și este purtat de instrumentele „Balaurului cel vechiu” împotriva rămășiței organizațiunii lui Dumnezeu care are mărturia lui Isus Christos și împlinește poruncile lui Iehova. Ceeacez au făcut Gabaoniții în această situație și cum a venit Iosua în ajutorul lor, se aplică exact asupra împrejurărilor prezente, după cum vom vedea studiind mai departe Sfânta Scriptură.

ntrebări pentru studiu.

Alin. 25—27. Intrucât Iosua a încheiat pace și un legământ cu Gabaoniții de a-i lăsa în viață, lucrata el drept cu ei în chestia care este raportată în versetul 25? Cum se aplică aceasta la împlinirea tabloului profetic?

Alin. 28—30. Compară situația și atitudinea Gabaoniților (după cum este arătat în versetele 24 și 25) cu situația și atitudinea acelor cari au fost preumbriți de ei. Ce arată aceasta cu privire la privilegiul și răspunderea martorilor lui Iehova? Ce este așa dar poziția acelor cari ar voi să împiedece ca mesajul să fie transmis acum mulțimii mari de oameni?

Alin. 31—34. În care alt chip Gabaoniții (după cum se poate vedea din Iosua 9:24, 25 precum și din alte scripturi și din faptele cari se arată astăzi clar) au fost și au preumbrit un popor care este despărțit de poporul lui Iehova pentru legea și serviciul lui Dumnezeu?

Alin. 33. Aplică Tezama 2:1.

Alin. 36-39. Ascămână situația prezentă cu cea raportată în Iosua 10:1, 2, în Matei 21:8, 9 și Ioan 12:19.

Alin. 40-42. Adoni-Tecece a luat imediat măsuri ca să bată pe cetatea Gabaonului. (Iosua 10:4). Aplică acest tablou profetic.

Alin. 43, 44. Cum se face că situația Gabaoniților descriasă în versetul 5 reprezintă situația prezentă a „multimii mari de oameni”?

... de astăzi de cea din trecut în ce privește importanța și urgența de a proclama poporului scopul lui Iehova? Pentru ce încearcă Diavolul acum să amăgească pe martorii lui Iehova să aștepte un timp de mai târziu pentru transmiterea mesajului la mulțimea mare de oameni?

(W. T. din 1 Septembrie 1956).

STRĂNGEREA MULTIMII MARI DE OAMENI

PARTEA III-a

„In ziua aceea, se va zice Ierusalimului: 'Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți slăbească minile!'”
(Tezama 3:16).

I EHOVA a făcut pe profetul său să scrie din vechime despre lucrurile cari trebuie să se întâmple în această zi, adică în ziua lui Iehova. El descoperă acum înțelesul acestor profeții în scopul de a da ajutor și mângâiere și de a întări speranța rămășiței credincioase (Romani 15:4). Rămășița credincioasă vede această împedire și de aceea nu se lasă să fie întoarsă dela hotărârea sa sau să fie îndemnată la neglijență prin vreă violență de-a Diavolului. Rămășița se încrede în Domnul și-l recunoaște în toate căile sale și de aceea este plină de încredere că Dumnezeu conduce pașii săi. Un om timid și ambițios care și închipue că este înțelept și dorește ca alții să-l considere învâșt și înșel, zice acum: „Revista nu cuprinde decât părerea unui om, și ceea ce este spus în revistă nu sunt decât raționamente copilărești”. Aceste declarații au de scop să umple pe alții cu prejudecăți împotriva „revistei” și să le atragă atențiunea asupra „ințeleptului” închipuit. Inșă rămășița credincioasă știe că Iehova și Christos Isus sunt învățătorii ei și ei nu i se impune părerea unui om, și din acest motiv refuză să deie ascultare cuvintelor viclene ale unui om ambițios. Intocmai după cum fiecare bon cunoaște leslea stăpânului său, tot așa știe și fiecare dintre micuții lui Iehova că hrana sa spirituală vine din tezaurul Tatălui său. De aceea ei vor cerceta mai departe în profeții și vor urmări cu mare bucurie și satisfacție explicarea lor din partea Domnului, și vor aduce mai departe toată lauda Tatălui cereș și mai marelui Iosua.

Oamenii cu inimă sinceră cari au sezut la picioarele ierarhiei romano-catolice și ale preoșimii aliate cu ea și au ascultat prostiile acestor oameni egoști, au fost jefuiți de drepturile lor legitime, înșelăși și ținuși în întuneric; acum însă din mila Domnului a sosit timpul când vor primi înțelegere și luminare, și ei văd că nu le poate veni ajutor decât dela Iehova Dumnezeu prin Christos Isus. Observați acum cât de potrivit a reprezentat Iehova în mod simbolic această parte a lucrării sale înainte de această zi mult timp.

Intocmai după cum a condus Domnul pe Ga-

baoniși ca să se întoarcă spre Iosua, tot așa conduce și astăzi pe oamenii cu inimă sinceră ca să se întoarcă spre Christos Isus: „Oamenii din Gabaon au trimis să spună lui Iosua, în tabăra din Ghilgal: 'Nu părăsi pe robii tăi, suie-te la noi în grabă, izbăvește-ne, dă-ne ajutor; căci toți împărații Amorișilor, cari locuiesc pe munte, s'au strâns împotriva noastră” (Iosua 10:6).

Iosua și armata sa au tăbărit la Ghilgal. Acest nume înseamnă „prăvălire” și arată locul unde a fost ridicată „ocara Egiptului” (ocara ce-a prevenit din legătura cu lumea) de deasupra poporului lui Iehova prin tăierea împrejur a Izraeliților. Iehova a ridicat acea ocară de deasupra lor pentru că au ascultat porunca lui de a se curăți înainte de Paști (Iosua 5:2-9). În acelaș mod a ridicat Dumnezeu ocară lumii de deasupra rămășiței sale credincioase pentru că a ascultat porunca sa de a se despărți cu totul de lume și de a se consacra pe deplin lui Iehova și împărăției sale.

Intocmai după cum Gabaoniștii au chemat pe Iosua în ajutor, tot așa vede acum clasa Ionadab sau mulțimea mare de oameni că martorii lui Iehova s'au consacrat pe deplin lui Dumnezeu; și deoarece Ionadabii au lipsă de ajutor se adresează martorilor lui Iehova ca să li se aducă hrană, care le este atât de necesară pentru întreținerea vieții lor și spre ocrotirea lor. Cererea Gabaoniștilor făcută lui Iosua corespunde strigătului de ajutor al oamenilor cu tragere de inimă față de Christos Isus, mai marele Iosua, ca să-i scape de mâciunile „crestinătății”, pentru că oamenii de bine să fie ocrotiți pentru Dumnezeu (Ezechiel 9:4). Instrucțiunile lui Iehova date martorilor săi sunt acum atât de clare și fără două înțelesuri încât nimeni nu se poate senza cu aceea că le-a înțeles greșit. Rămășița trebuie să se conformeze acestor instrucțiuni prin aceea că duc mesajul împărăției tuturor acelor cari slămânzese după el și dorește să cunoască adevărul.

Strigătul de ajutor al Gabaoniștilor adresat lui Iosua a fost: „Suie-te la noi în grabă, izbăvește-ne, dă-ne ajutor”. Această parte a tabloului arată clar că lucrării făcute în favorul mulțimii mari de oa-

meni i se opun străduințele unite ale conspiratorilor, adică ale ierarhiei romano-catolice și ale complicilor ei, cari toși lucrează sub conducerea lui Gog, funcționarul principal al Diavolului. Mai departe acest tablou arată că Dumnezeu a însărcinat pe rămășița de sub conducerea mai marelui Iosua cu lucrarea de a transmite mulțimii mari de oameni fructele împărăției, și că martorii lui Iehova trebuie să-și deie silința să îndeplinească această poruncă. „Ierusalimul” este numele organizațiunii lui Iehova care precămărește pe Domnul, și și mulțimea mare de oameni laudă pe Iehova zicând: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!” (Apocalips 7:10) Precum Gabaoniștii din vechime au fost impresurași de dușmani, tot așa sunt impresurași și Gabaoniștii timpului prezent, oamenii binevoitori, de către dușmanii organizațiunii lui Dumnezeu; și din acest motiv zice Iehova spre încurajarea oamenilor binevoitori cari caută să servească și să se închine lui Iehova: „Nu te teme, să n'ai frică de dușmani!” Tot așa vorbește Iehova rămășiței Sionului care aparține organizațiunii sale principale de sub conducerea mai marelui Iosua: „Nu te teme de dușmani!; și mai departe îi dă porunca: „Să nu-ți slăbească mâinile!” (Iesania 5:16). Aceasta nu pare a însemna nicidecum că trebuie să așteptăm mai întâiu un timp mai favorabil pentru a duce mesajul împărăției la mulțimea mare de oameni, după cum ghicesc unii „oameni înțelepți” în îngâmfarea lor. Dimpotrivă, aceasta arată că lucrul rămășiței trebuie făcut acum cu cea mai mare sânguință și fără încetare. Intre rămășiță și dușmanii lui Dumnezeu este acum un război. Arma care trebuie întrebuințată acum de rămășiță în această campanie este „sabia spiritului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”. Ea întrebuințează această armă prin aceea că vestește cu îndrăzneală și fără frică mesajul împărăției al adevărului. Trebuie să se facă lucrul acesta acum sau mai târziu? Iehova răspunde prin profetul lui: „Lucrul acesta trebuie să se facă „în ziua aceea”, și anume în ziua lui Iehova, când Domnul Isus este în templu și desparte pe națiuni unele de altele. Acum, așa dar, în timpul prezent trebuie să primească „alte oi” ale Domnului o ocazie să audă adevărul și să se folosească de această ocazie și să se dovedească ca unii cari sunt pentru Dumnezeu și împărăția sa.

¹ Pentru rămășiță nu există nici-o scuză de a se lăsa prinsă acum în cursă de Diavolul, și noi avem asigurarea că cei aleși nu pot fi înșelași. Noi suntem avertizați pe deplin dinaintea vicelanului dușman, și „nu suntem în neștiință despre planurile lui” (2 Corinteni 2:11). Cei ce sunt acum cu luare-aminte știu prea bine că Diavolul încearcă în tot chipul să biruiască și să nimicească lucrarea marturilor lui Iehova. Rămășița se compune din „copii ai luminii”, și aceștia trebuie să fie cu atențiune, să umble în lumină și să observe porunca: „De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji” (1 Tesaloniceni 5:6).

² Iosua și-a dat bine seama că a fost în mijlocul dușmanilor, și că Gabaoniștii au fost singurul popor al acestei țări care s'a arătat prietenos față de

Izraeliți. El n'a putut să aștepte până când oștirile aliato ar fi nimicit pe Gabaoniști, ci a trebuit să treacă la sape imediat: „Iosua s'a suit din Ghilgal, el și toși oamenii de război cu el, și toși cei viteji” (Iosua 10:7).

³ Iosua, care a reprezentat, aci pe Isus, a dat acolo o pildă potrivită pentru modul de a lucra al rămășiței. El a arătat că este de lipsă de a înainta cu grabă și de a fi totdeauna treaz. Acolo a arătat Dumnezeu clar că lucrul în favorul Gabaonișilor, mulțimii, mulțimea mare de oameni, trebuie să se facă repede și fără ca mâinile rămășiței să slăbească. Această lucrare, după cum arată Domnul în alt loc, consistă în a face un semn pe frunțile membrilor mulțimii mari de oameni și a le întinde mâna pentru a-i ajuta să se urce în carul de război al organizațiunii lui Iehova. Această lucrare trebuie să se facă în grabă și fără încetare (2 Împărași 10:13; Ezechiel 9:4). Pentru a fi harnică și veghetoare, rămășița trebuie să fie cu atențiune la mișcările dușmanului care voiește să o atragă într-o cursă.

⁴ Pentru a ilustra acest punct, să ne închipuim cazul următor: Unul care a stat de mulți ani în serviciul Societății și a servit adeseori grupele poporului lui Dumnezeu ca vorbitor, și a citit ce este scris în scrierile Societății despre mulțimea mare de oameni, prizonierii și cățăile de scăpare, se exprimă în mod bajocitor despre toate explicațiile publicate cu privire la aceste profesii și zice: „Acestea sunt concluziuni copilărești; adevărata lucrare pentru mulțimea mare de oameni se va face în viitor peste câțiva douăzeci de ani și nu acum; explicațiile din revistă nu sunt altceva decât părerea unui om; ceea ce este spus acolo despre profesie sunt eugete copilărești; ce căce avem de lipsă acum este de a ne căștiiza și înțelegere ca să ne pregătim pentru lucrarea viitoare”. Ce este oare tendința unor astfel de vorbe goale? Efectul acestor cuvinte asupra acelor cari le dau atențiune este că lasă să le slăbească mâinile și încetează de a duce acum poporul mesajul împărăției, și în loc de aceasta se pun ios și duc o viață lăzbită și așteaptă „un timp mai favorabil”. Toși cari caută un pretext pentru a înceta activitatea, văd în astfel de cuvinte o justificare pentru atitudinea lor și se acăță imediat de ea. Ceeace este spus în cazul presupus mai sus, s'a întâmplat într-adevăr, și unii frați au devenit foarte neliniștiți din pricina aceasta și au scris scrisori la Societate și au întrebat ce trebuie să facă. Deoarece potrivit cu încercarea o viclenie atât de rafinată, revista trebuie să deie alarmă și să avertizeze pe poporul lui Dumnezeu ca să nu se lase să fie influențat prin astfel de cuvinte înșelătoare. Dacă ar fi vorba numai de a combate un argument, revista nu și-ar pierde timpul cu aceasta; dar aici este vorba de o străduință de a lui Satana de a înșela pe poporul lui Dumnezeu și de a împiedeca lucrarea lui, și din acest motiv cei credincioși nu se vor da înapoi de o lansa un avertisment (Psalm 50:18). Cuvântul lui Dumnezeu este conducătorul pentru poporul său (Psalm 119:105). Niciun om nu este învățătorul unșilor Domnului.

și ei n'au lipsă de un om pentru a fi învățați: fiindcă Christos Isus este în templu (1 Ioan 2:27). Dacă revista publică ceva ce nu este sprijinit de Sfânta Scriptură, să nu-i dați atențiune. Revista își străduiește totdeauna să dovedească toate lucrurile cu Cuvântul lui Dumnezeu. Unșii credincioși știu bine dacă punctele publicate sunt sprijinite de Sfânta Scriptură sau nu.

¹¹ Iosua a știut că armatele dușmane au întrecut cu mult pe oștirea sa în ceea ce privește numărul; el însă a stat în Ghilgal ca servul lui Iehova și dispus de a executa ordinele Domnului. El a observat porunca Domnului: „Domnul a zis lui Iosua: Nu te teme de ei, căci îi dau în mâinile tale, și niciunul din ei nu va putea să stea împotriva ta” (Iosua 10:8).

¹² În acelaș mod cei ce sunt în Christos Isus, cari sunt în templu și prin urmare o parte a mai marei Iosua, știu bine că dușmanii întrec cu mult pe rămășița în ceea ce privește numărul; dar rămășița nu trebuie să-și bată capul numai cu aceea că ascultă ordinele Domnului. Așa vorbește Domnul rămășiței care pleacă ca să întâmpine în luptă pe dușmanii aliași: „Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tănuț care nu va fi cunoscut. Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul: ci temeți-vă mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în ghecnă. Dar de origine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor. Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 10:26, 28, 33).

¹³ Iehova trimite pe martorii săi, pe cari i-a însărcinat cu lucrarea Lui, să ducă poporului fructele împărăției. Martorii merg, după cum le-a fost poruncit, fiindcă iubesc pe Dumnezeu, și din acest motiv nu se tem de dușman. Ei (în mai mult la aceea de a observa următoarele instrucțiuni ale Domnului scrise în Biblie: „Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta: astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentruca să avem deplină încredere în ziua judecării. În dragoste nu este frică: ci dragostea desăvârșită izgoneste frica: pentrucă frica are cu ea pedeapsa: și cine se teme, n'a ajuns desăvârșit în dragoste” (1 Ioan 4:17, 18). Niciun om și niciun grup de oameni nu se poate pune acum cu succes în calea Domnului și să împiedece ca lucrarea Domnului să fie executată. Rămășița unsă iubeste pe Dumnezeu în mod desăvârșit și-i este cu totul devotată, și din mila sa, în ciuda tuturor străduințelor oamenilor sau ale Diavolului, va îndeplini ceea ce i-a poruncit Domnul să facă.

¹⁴ Iosua s'a încrezut pe deplin în Domnul. El nu a pierdut timpul și a pus imediat oștirea sa în marș. Tot așa și în ziua de astăzi poporul lui Dumnezeu nu-i permis să-și piardă timpul, ci să meargă (ținând sus steagul Domnului și să arate oamenilor cu bun simț calea pe care trebuie să meargă (Isaia 62:10). Iosua nu s'a pus jos ca să doarmă mai întâiu peste noapte și să aștepte „un timp mai favorabil” și numai în ziua următoare să pornească în drum. El a plecat imediat: „Iosua a venit fără

veste peste ei, după ce a mers toată noaptea dela Ghilgal” (Iosua 10:9).

¹⁵ Toată noaptea a mers înainte cu grabă împreună cu oștirea sa și a sosit înainte de a fi fost așteptat. Cu o ocazie de mai înainte oștirea a avut lipsă de trei zile, după cât se pare, pentru acelaș marș pe care acum Iosua l-a făcut într-o singură noapte (Iosua 9:16, 17). Iosua și-a dat seama că este lipsă de o înaintare repede și de aceea a făcut drumul peste șimțul stâncos și suitor drept în sus în marș forțat. Oamenii săi au fost probabil obosiți, csteniți și aproape istoviți, însă ei au ținut până la sfârșit și au ajuns la Gabaon în zorii zilei și au surprins pe dușman. Izraeliții n'au lăsat să le slăbească acolo mâinile. În acelaș chip trebuie să lucreze și rămășița în această zi; ea trebuie să vadă că acum a sosit timpul Domnului de a înainta cu mesajul. Rămășița merge înainte fără să se oprească cu aceea ca să audă prostiile îngâmfbate ale unui om închipuit, care cugetă că are o anumită „înțelegere” pe care de fapt nu o are. Iehova înștiințează pe rămășița sa dinainte pentruca să nu fie surprinsă și apucată fără veste de dușman, și o conduce prin mai marele Iosua pentruca dușmanul să nu o poată ataca pe neașteptate. Cine citește „revista” cu un spirit critic și căutător de greșeli și murmură împotriva lucrurilor pe cari le dăruiește Domnul poporului său și se plânge de ele, nu poate să înțeleagă scopul lui Dumnezeu (Daniel 12:10). Tocmai pe unii ca aceștia îi întrebuințează dușmanul ca să amăgească pe martorii lui Iehova; însă martorii credincioși cari se hrănesc din Cuvântul lui Dumnezeu și se lasă conduși de el, știu când văd o explicare a unei profeții dacă corespunde Cuvântului lui Dumnezeu sau nu; și atunci n'au greutate să rămână în rând în marșul împotriva dușmanului.

¹⁶ După cum se vede, Gabaonul a fost impresurat de dușmanii aliași și ei au fost pe punctul să înceapă asaltul deciziv asupra cetății când a sosit Iosua cu oștirea sa. A fost un ceas critic pentru Gabaoniți și probabil ultima lor rezistență disperată, căci altfel n'ar fi trimis lui Iosua un astfel de strigăt de ajutor urgent. Intrucât Gabaoniții s'au supus de bunăvoie lui Iosua și au devenit servii lui și ai celorlalți Izraeliți, Gabaoniții au trebuit să aibă încredere în Dumnezeu și în reprezentantul lui. De aceea au așteptat și au sperat că Iosua îi va scăpa de dușmani, deoarece ei rămăseseră credincioși legământului pe care-l încheiaseră cu câteva zile înainte de aceea cu Iosua și cu poporul său, și-și împliniseră partea. Gabaoniții au știut că predarea lor la dușmanul aliat nu le-ar fi folosit nimic, ci că atunci nimicirea lor prin mâna lui Iosua ar fi fost sigură, căci ei au crezut că Dumnezeu lui Iosua l-a însărcinat să supună Canaanul, și că-i va reuși lucrul acesta. Ei au știut că dacă părăsese acum pe Izraeliți, aceasta ar însemna pentru ei nimicirea sigură, căci la aceasta au fost sortiți înainte de a face legământul lor cu Iosua (Iosua 9:24). Această parte a tabloului corespunde în mod exact situațiunii prezente a oamenilor cu tra-gere de inimă față de Dumnezeu, cari au făcut primul pas spre unirea lor cu organizațiunea lui

Dumnezeu. Ei nu mai sunt iubiți de națiunile acestei lumi, ei sunt urși de oamenii acestei lumi; fiindcă aceste puteri aliate sunt pentru Satan și combat pe toși cari sunt pentru Dumnezeu și împărăția sa. Cei ce s'au întors spre Domnul, au fost hotărâți pentru moarte de Satan și de horda lui; și fiindcă și-au îndreptat atențiunea asupra lui Dumnezeu și Christos, știu că izbăvirea lor vine numai dela Dumnezeu și prin Christos Isus.

•¹⁷ Cecace s'a întâmplat până la acest punct între Iosua și ceilalți Izraeliți și poporul din Gabaon, a avut loc înainte de bătălia dela Gabaon. Intrucât am văzut că Gabaoniții au reprezentat pe mulțimea mare de oameni, în timp ce Izraeliții sub conducerea lui Iosua au reprezentat pe poporul ales al lui Iehova care stă acuma sub porunca lui Christos Isus. Lucrurile cari s'au întâmplat până la acest punct ilustrează ce trebuie făcut de martorii lui Iehova înainte de a izbucni bătălia Armagedonului. Ia plăcut lui Iehova să raporteze în profeția sa diferite tablouri în cari sunt anunțate dinainte evenimentele cari precedează Armagedonul și prin cari este reprezentat ce va fi Armagedonul. Toate tablourile acestea arată că lucrarea ce trebuie să fie făcută de martorii lui Iehova este imediat înainte de războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, și că nimic în Sfânta Scriptură nu arată că rămășița va duce mărturie mulțimii mari de oameni după războiul Armagedonului, al cărui tip a fost războiul dela Gabaon.

„Revista” a accentuat adeseori punctul, și-l repetă aci din nou, că înta cea mare cu ocazia executării hotărârii lui Dumnezeu este justificarea numelui său, și în acest scop pune să se deie mai întâi acela cari voiesc să asculte o mărturie despre numele său și despre organizațiunea sa puternică de sub conducerea lui Christos Isus, și după aceea își demonstrează marea putere prin nimicirea lui Satan și a tuturor acelor cari s'au înținat la Satan. Nimic în Sfânta Scriptură nu arată că Dumnezeu ar voi să înalte pe vreă creatură oarecare și să-i facă numele mare. Nimic în Sfânta Scriptură nu arată că Dumnezeu ar fi ales în această zi înainte de Armagedon un om oarecare și i-ar fi dat „să facă o mare lucrare”. Nu există niciun motiv pentru ce să facă Domnul așa ceva fiindcă înălțarea de oameni este o uriciune în ochii săi. Când un om zice în ziua de astăzi înaintea urechilor altora: „Eu am de făcut o lucrare deosebită: însă mâinile mele sunt din nenorocire legate cu totul”, atunci ne putem îndoi pe drept dacă această persoană este în toate mințile. Cel puțin această arată că el n'are nici-o înțelegere a Sfintei Scripturi. Sfânta Scriptură nu arată că Dumnezeu ar fi ales pe vreun om și i-ar fi dat în această zi „de făcut o lucrare deosebită”, și după aceea ar fi legat mâinile acestui om atât de complet încât nu poate îndeplini lucrarea cu care a fost însărcinat. În realitate însă profeția lui Obadia accentuiază adevărul că afară de Domnul Isus Christos nimeni din clasa servului credincios n'a fost arătat în mod individual de Dumnezeu. Nu se poate găsi nimic în Sfânta Scriptură ce-ar arăta că Dumnezeu ar fi întrebuințat un om ca să preumbrească sau să reprezinte un alt om și

lucrarea lui. Într'adevăr în Sfânta Scriptură nu este întrebuințat niciun om ca să reprezinte pe omul Isus. Iosua a reprezentat pe Christos Isus. Cauza adevărată care a adus atâtă neceaz peste oameni a fost dorința ambițioasă a lui Satan după înălțare. Dacă vreun om dă de înțeles că este ales în mod deosebit de Domnul ca să facă o anumită lucrare, atunci putem ști că această persoană sau și-a pierdut mințea sau atunci este condus de spiritul lui Satan. Marea chestiune de discuzie care trebuie decisă este: Cine este suprem? Numele lui Iehova trebuie să fie și va fi justificat. Oamenii, luași individual, nu sunt importanți. Rămășița va ține acest punct clar în minte și va ști prin urmare totdeauna că este mai mult decât nechibzuit de a da ascultare afirmațiunilor unui om care caută onoare și înălțare printre oameni. Rămășița se va lăsa condusă mai departe de Iehova Dumnezeu prin Cuvântul său și prin împuternicitul său principal Christos Isus; și astfel conduși vor fi acum tot meru cu luare-aminte la poruncile Domnului și le vor da ascultare cu bucurie.

Bătălia finală preumbrită

¹⁸ Iehova accentuiază tot meru adevărul că va purta bătălia finală în contra dușmanului, și în această bătălie dușmanul va fi nimicuit cu desăvârșire și numele lui Iehova va fi justificat. Iosua ca tipul lui Christos Isus a condus pe Izraeliți la Gabaon; și deși Izraeliții au fost acolo ca să lupte, ce e dovedit limpede că Iehova însuși a dat bătălia și a condus-o la un sfârșit biruitor, și cu această ocazie Iosua a fost conducătorul vizibil: „Domnul i-a pus în învălmășeală dinaintea lui Israel; și Israel le-a pricinuit o mare înfrângere la Gabaon, i-a urmărit pe drumul care suie la Bet-Horon, și i-a bătut până la Azeca și până la Macheda” (Iosua 10:10). Izraeliții au fost prezenți și au văzut bătălia, însă Iehova Dumnezeu a fost acela care a luptat cu atât de mare succes. N'a fost numai sosirea neașteptată a lui Iosua și a oștirii sale mici care a înspăimântat atât de mult pe dușmanii aliați și i-a făcut să fugă, ci Iehova a fost acela care i-a pus pe fugă. Post-a aceasta o manifestare a mâniei lui Dumnezeu împotriva dușmanului? Post-a Iehova mânia când a ucis pe impresurătorii Gabaonului? Aceasta este cecace declară prin profetul său, și anunță că se va scula din nou împotriva dușmanului și-și va manifesta mânia, și „Se va mânia ca în valea Gabaonului” (Isaia 28:21). Cheia afacerii este că atunci când Iehova va începe să înainteze în contra dușmanilor, el va face aceasta tot așa în mânia ca altădată când a înaintat în contra dușmanilor aliați cari au atacat și au impresurat Gabaonul. În prima bătălie dela Gabaon Iosua a fost conducătorul vizibil. În a doua bătălie conducătorul vizibil în lupta în contra dușmanului a fost regele David. Atât Iosua cât și David au reprezentat pe Domnul Isus Christos, marele conducător, mareșal și executor al lui Iehova în bătălia finală împotriva dușmanului, în „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic”. Iosua a fost de neînvingător fiindcă a fost servul lui Iehova și a asen]

lat cu totul legea și porunca lui Dumnezeu : și în aceasta a reprezentat pe Christos Isus care nu enunțe înfrângerea și în Armaghedon va câștiga o biruință deplină (Iosua 1:5—9).

22. Că prima bătălie dela Gabaon a fost războiul sau lupta lui Iehova împotriva dușmanului, reiese cu siguranță din Sfânta Scriptură. Iosua a adus pe poporul ales al lui Dumnezeu în marș forțat la locul de luptă, și apoi Iehova a pus în învălmășeală pe dușmani, „și-i bătură cu mare bătaie” (după trad. Nitzulescu), adică Iehova a făcut un mare măcel între ei (după Biblia americană revăzută). Așa s'a început marea bătălie dela Gabaon, și marea vărsare de sânge care a urmat după aceea a pus pe dușmanii aliași pe fugă. Iehova a urmărit (prin reprezentantul său) pe dușman până la Bet-Horon (aceasta înseamnă „casă a cavității” sau peșteri). Lupta s'a început lângă cetatea Gabaonului, dar n'a încetat acolo. Însă zăgazul aliașilor s'a risipit imediat la începutul bătăliei fiindcă armatele aliate s'au împrăștiat și au fugit dinaintea Domnului. În timpul prezent există o conspirație între elica religioasă, comercială și politică spre a nimici pe organizațiunea pământească a lui Iehova. Începutul bătăliei lângă cetatea Gabaonului poate ilustra foarte bine începutul bătăliei Armaghedonului, care va nimici planurile conducătorilor religioși și va pricinui prăbușirea confederației. Însă aceasta nu va fi sfârșitul bătăliei ; căci la sfârșitul bătăliei va fi nimicită întreagă organizațiunea lui Satan.

23. Pe pagina 290 a cărții „Bogașie” apare această declarațiune : „Aceasta „pare a arăta clar... cășă” părți ale Armaghedonului : 1) Ceeace va cauza nimicirea oamenilor sau reprezentanților lăfarnici ai religiei, și 2) ceeace va îndeplini nimicirea completă a organizațiunii lui Satan”. Această declarație, firește, nu este dogmatică : fiindcă ea este numai o concluziune trasă din tablou. Pare a fi sigur că între începutul sau prima parte a Armaghedonului și partea din urmă nu există niciun spațiu de timp în care să se facă o lucrare a mărturiei pentru mulțimea mare de oameni. Iehova spune limpede că „lucrarea Lui ciudată” va fi făcută în mânia ca la Gabaon (Isaia 28:21). Conducătorii religiei formează o parte puternică a confederației sau alianței care există acum ; și când această parte va fi nimicită, lucrul acesta li se va părea celorlalți membri ai organizațiunii lui Satan foarte ciudat. Din Sfânta Scriptură reiese clar că după nimicirea „curvei” celei bătrâne, vor fi apucați și nimiciți „fiara” și „prorocul mincinos”, și după aceea ca încheiere a înfrângerii complete merge însuși Diavolul în nimicire.

24. Iehova a izgonit pe dușmani și ei au fugit dinaintea lui ; și în timpul fugii lor oarbe au fost uciși de Domnul Iehova. „Pe când fugeau ei dinaintea lui Israel, și se pogorau din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari până la Azeca, și au perit ; cei ce au murit de pietrele grindinei au fost mai mulți decât cei uciși cu sabia de copiii lui Israel” (Iosua 10:11).

25. Supraviețuitorii acelei părți a bătăliei care s'a dat în apropierea cetății Gabaonului au socotit în acel timp că prin fugă vor putea scăpa de urmări-

torii lor, și s'a părut ca și cum ar fi scăpat de sabie ; dar iată că atunci Iehova a slobozit bateriile sale în cer împotriva lor și a omorât mai mulți din ei decât câți au fost uciși prin sabie. Vorbind de manifestarea mâniei lui Dumnezeu împotriva dușmanilor săi, zice profetul : „Iată că vine dela Domnul un om tare și puternic [mai marele Iosua, Christos Isus], ca o furtună de piatră, ca o vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari șuvoaie de ape, care o doboară cu putere la pământ” (Isaia 28:2). Acest om tare și puternic își întrebuințează puterea „ca o furtună de piatră”, care înneacă adăpostul minciunilor și nimiceste pe mincinoși, și după aceea „vijelia nimicitoare” isprăvește lucrarea de nimicire. În aceeași profesie stă scris : „Și grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor, și apele îi vor îneca adăpostul” (versetul 17). „Furtună de piatră” este un lucru și „vijelia nimicitoare” este un alt lucru cu mult mai mare. Ultima poate fi însoțită sau nu de grindină. O furtună puternică în care bate piatră tare ar fi de sigur „o vijelie nimicitoare”.

26. Bine înțeles grindina sau piatra este întrebuințată în Sfânta Scriptură în mod simbolic pentru a reprezenta o altă putere și mai violentă. Este scris : „Ai ajuns tu până la cămărilor zăpezii ? Ai văzut tu cămărilor grindinei, pe cari le păstrez pentru vremurile de strâmtoare, pentru zilele de război și de bătălie ?” (Iov 38:22, 25). „O grindină mare, ale cărei boabe cântăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Și oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinii, pentru că această urgie era foarte mare” (Apocalips 16:21). În această scriptură „grindina” simbolizează fără îndoială adevăruri reci și vârtoase cari strivese minciunile. Grindina este un „semn” și o „minune” care slăvește pe Iehova și arată puterea sa (Psalm 148:7, 8 ; Exodul 9:18—35). Iehova Dumnezeu este acela care trimite adevărul său și descopere însemnarea profesiilor sale și face ca să fie vestite, și el face aceasta în ziua lui Iehova. Adevărurile reci, vârtoase descopăr minciunile, cari au înșelat atât de mult timp poporul, înaintea tuturor ochilor și face pe cei mincinoși de rușine și de ocară. Iehova trimite pe martorii săi ca să proclame adevărul său, și prin adevărul său înecă minciunile : când bubuiește însă o furtună puternică însoțită de grindină grea, atunci grindina și vântul formează împreună „o vijelie nimicitoare”, și vijelia nimicitoare a lui Iehova face lucrarea nimicirii. Această descriere ne dă o idee despre aceea în ce chip își manifestă Iehova mânia împotriva dușmanilor. Punctul important ce trebuie cercetat este însă că Iehova este acela care și manifestă mânia și că această demonstrație a mâniei sale pune în învălmășeală și nimiceste pe dușmanii săi.

27. Prima bătălie dela Gabaon, când cetățile au stat sub conducerea lui Iosua, a fost o singură bătălie, dar nu toată lupta s'a dat lângă cetate. Partea cea mai devastatoare a bătăliei a avut loc când armatele aliate ale dușmanului au fugit și s'au grăbit în jos spre finutul stâncos unde au fost peșterile ; și acolo s'a întâmplat când fugeau încă „o vijelie nimicitoare” a lui Iehova a ajuns pe duș-

man. Atunci s'a întâmplat că Iehova a aruncat pietre mari din cer, probabil sloi mari de gheață formați din multe bombe de grindină, cari s'au unit laolaltă în timpul căderii în mari sloi de gheață și au putut omori ușor un om pe care l-au lovit. Spre a ilustra efectul grindinei, publicăm dintr'un ziar următoarele :

„Din Johannesburg, în Africa de Sud vine raport despre o grindină neobișnuită cu boabe de grindină uriașe. Ele au căzut la 1 Februarie în partea de nord a Transval-ului și au omorât nouăsprezece bășinași și multe vite. După o rupere de nori, în timpul căreia apa care s'a vărsat în câteva minute a atins o înălțime de aproape 8 centimetri, au urmat pietre de grindină dintre cari multe au fost atât de mari ca un grape-fruit [un fruct mai mare ca mărul]. Ele au acoperit pământul în regiunea unde au căzut cu un strat de gheață de aproape un metru înălțime; și unii dintre pământeni omorâți au trebuit desgroșiți din gheață. Lucrul neobișnuit la această grindină a fost că ea s'a compus, după cum spune descrierea, din sloi de gheață cu furcure sau dinșiși în loc de boabe rotunde și netede. Piatra de grindină cea mai mare a cărei cădere a fost raportată vreodată a avut o circumferință de 45 cm. și a cântărit aproape un funt și jumătate [5/4 kilograme]. Ea a căzut în Nabaska în Iulie 1928“.

²⁵ Se poate spune cu drept că bătălia dela Gabaon cuprinde două părți; prima parte s'a desfășurat în apropierea orașului și cecalaltă parte în vale. Inșă n'a fost un timp de așteptare între cele două părți ale luptei. În realitate a fost o singură luptă. Intregă lupta s'a desfășurat într'o singură zi. Această poate că va trezi la unii cugetul că „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic“ se va desfășura în două părți: mai întâiu în nimicirea conducătorilor religiei, și apoi în ceceamează după aceea și ce va aduce nimicire și mai mare peste toate părțile organizațiunii lui Satan. Această descoperire nu este atât de importantă; ea este amintită aici numai ca o simplă cugetare.

²⁶ În profeția lui Isaia (28:17) este spus că Domnul face din drept o lege și din dreplate o cunipănă, aceasta înseamnă că judecata lui este atât de exactă, dreaptă și justă încât trebuie să fie cu totul dreaptă, și că nici nu poate scăpa de această judecată. Această judecată se face de Domnul Isus Christos, marele judecător în templu, când sunt strânse înaintea lui națiunile și le desparte unele de altele; și în această legătură zice profeția mai departe: „Și grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor, și apele îi vor îneca adăpostul“. Aci nu pare a fi vorba de Armaghedon, ci se referă la lupta care se află acum în curs. Domnul Isus desparte națiunile și trimite în acelaș timp pe clasa servului său credincios și înțelept cu adevărurile reci, vârtoase, simbolizate prin grindină, și ele sunt date cu putere, fără a fi cea seamă de împotrivire, și descoperă minciunile ierarhiei romano-catolice și ale clichei unite cu ea și le demaschează înaintea tuturor ochilor. Domnul pare a fi fixat timpul și ordinea Armaghedonului prin aceste cuvinte ale pro-

feției său: „Când va trece urgia apelor năvălitoare, veși fi striviți de ea“. Traducerea Nitzuiescu zice: „Când biciul inundării va trece, veși fi striviți de dansul“. Această parte a profeției accentuează timpul când va avea loc această nimicire. Domnul biciuiește pe ierarhia romano-catolică și pe Ierul unit cu ea cu mesajul sau „grindina“ adevărului, cecece și chinuiește îngrozitor și le dă pe față depravarea. Inșă aceasta nu este Armaghedonul „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic“. Este „lucrarea“ lui Iehova care precede războiul Armaghedonului. În decursul acestei perioade de mărturie se întâmplă că prin vestirea mesajului adevărului, mulțimea mare de oameni este strânsă la Domnul, și aceasta are loc înainte de a se începe „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic“, adică înainte de a veni „urgia apelor năvălitoare“ peste dușmani. Războiul care este acum în curs între ierarhia romano-catolică și între martorii unși ai lui Dumnezeu este reprezentat în Apocalips 12:17 ca războiul pe care-l poartă „Balaurul cel vechiu“ împotriva rămășiței; și în acest război rămășița întrebuintează Cuvântul lui Dumnezeu ca armă sau biciu de război prin care descoperă minciunile dușmanului înaintea tuturor ochilor și-l acopere de rușine și de ocară. Din această scriptură și din altele reiese că după sfârșirea lucrării mărturiei — prin care Domnul descoperă minciunile dușmanului și lămuriește pe oamenii de bine, când va trece urgia apelor năvălitoare — Iehova își va manifesta indignarea pe „Christos Isus, omul tare și puternic“, și că în ocazia manifestării mâniei sale „vijelia nimicitoare“ a sa va nimici pe dușmani.

²⁷ Observați aci ce zice Biblia despre „urgia apelor năvălitoare“: „Oți de câte ori va trece, vă va apuca; căci va trece în toate diminețile, zi și noapte, și numai vestea ei vă va îngrozi“ (Isaia 28:19). În timp ce lupta este acum în curs și mărtorii lui Iehova merg zilnic la luptă, vestind lauda lui Iehova și a împărăției sale și ziua răsbunării Dumnezeului nostru împotriva celor nelegiuși, grindina încă minciunile, și „vestea“ aceasta sau mesajul acesta îngrozește pe dușman când îl aude. Lucrul acesta se dovedește prin faptul că ierarhia romano-catolică și tovarășii ei fac acum tot ce le stă în putere ca să împiedece răspândirea mesajului. Ei strigă: „Cecece zice acești oameni ne vatămă simțămintele religioase, și de aceea noi nu vom să auzim declarațiunile lor nici prin radio nici prin automobile sonore și nici într'alt chip!“ În timp ce lupta aceasta este în curs, cei binevoitori sunt lămușiți, și în felul acesta îi strânge Domnul în organizațiunea sa, adică el adună pe „alte oți“ ale sale cari formează mulțimea mare de oameni. Războiul prezent între clasa servului credincios și dușmani nu este Armaghedonul, ci numai hărțueli înaintea bătăliei Armaghedonului.

²⁸ Iosua a mers în marș cu armata lui mică toată noaptea și a ajuns la Gabaon în revărsatul zorilor; lupta s'a început imediat în timp ce luna lumina încă pe cer, în vest. Amorișii aliați s'au pus pe fugă, și când au fugit s'a întâmplat că Iehova a aruncat în ei cu pietre mari de grindină din cer: „A-

tunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua când a dat Domnul pe Amoriși în mâinile copiilor lui Israel, și a zis în fașa lui Israel: Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu lună, asupra văii Aialonului!" (Iosua 10:12).

²⁹ Dușmanii au fugit spre apus în completă dezordine. Luna a luminat încă în apus, și de la apus a pornit furtuna; însă norii nu întunecaseră încă luna, și ea tot mai lumina deasupra lor. Iosua văzând situația s'a rugat în auzul oamenilor săi ca lumina să nu se întunece pentruca oștirile Domnului să poată continua lupta până când dușmanii vor fi nimiciți cu desăvârșire, pentruca să nu fie de lipsă o repetare a bătăliei împotriva Amorișilor. Aceasta este în armonie cu ceea ce a zis Isus despre Armaghedon, și anume că Armaghedonul va fi o luptă până la sfârșit și până la distrugerea completă a dușmanilor, un timp de necaz cum n'a mai fost niciodată și nici nu va mai fi (Matei 24:21). Când oștirile unite ale Amorișilor au ajuns în vale, ele au fost urmărite în spate de armata lui Iosua, și dinainte s'a ridicat împotriva lor o furtună puternică, pustiitoare, și așa le-a fost tăiată orice cale de scăpare. Aceasta corespunde descrierii pe care o dă Ieremia cu privire la situația dușmanului în Armaghedon: „Nu mai este niciun loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povășuitoarii turmelor!” (Ieremia 25:55). Aceasta prrijinește de altfel din nou concluzia că păstorii (preoșimea) vor peri mai întâiu, și după aceea vor urma puternicii turmelor și alte părți ale organizațiunii lui Satan. Deși aci nu este vorba de oștirea bătăliei, totuși nu pare a fi inexact de a zice că această singură bătălie arată două părți, și anume: (1) nimicirea conducătorilor religiei, și (2) nimicirea celorlalte horde ale lui Satan care va urma după aceea.

³⁰ Din cele ce urmează reiese cu siguranță că rușăciunea lui Iosua ca luna și soarele să se oprească a fost în armonie cu voința lui Dumnezeu. „Și soarele se opri, și luna stătu, până ce poporul își răsună asupra neamicilor săi. Au nu este scris aceasta în cartea lui Iasar? Și soarele stătu în mijlocul cerului, și nu se grăbi de a apune o zi întreagă” (Iosua 10:13; trad. Nitzulescu).

³¹ Dacă dușmanii s'au rugat și au sperat că vor putea scăpa în întuneric după săvârșirea tuturor nelegiuirilor lor, au trebuit să fie acum foarte dezamăgiți. Impresia asupra tuturor ochilor de pe pământ a fost că luna și soarele s'au oprit. Despre felul cum s'a întâmplat lucrul acesta s'ar putea exprima aici o părere, însă aceasta nu pare a fi de lipsă. Nimic nu este imposibil lui Iehova Dumnezeu, și, evident, această parte a tabloului profetic preumbrește că lumina lui Dumnezeu și a lui Christos va continua să lumineze în timp ce va avea loc distrugerea dușmanilor. Alte profesii arată că dușmanii în timp ce se va da bătălia Armaghedonului vor fi în întuneric deplin, asemănător întunecimii în cursul unei vijelii nimicitoare, pe când poporul lui Dumnezeu va avea lumină. „Soarele și luna se opresc în locuința lor [în înălțime; după trad. engleză Rotherham], de lumina săgeților Tale cari pornește de strălucirea sulșei Tale care luce-

ște” (Habacuc 3:11). Iosua s'a rugat ca lumina să lumineze mai departe în timp ce s'a dat lupta și Dumnezeu i-a dat lui și ostașilor săi lumină; și deoarece acesta este un tablou profetic este fără îndoială în armonie cu declarația lui Habacuc că Dumnezeu va dărui poporului său lumină în vreme ce pe dușman îl va înveli întunericul. Mai departe aceasta arată că Armaghedonul nu va fi întrerupt prin fenomene ce se produc la ore fixe, ca soarele și luna, ci bătălia va fi continuată până la sfârșit, până la stărpirea completă a dușmanilor lui Iehova. Niciunul din oștirile Domnului sau din poporul său care cântă laudele sale nu se plânge de lungimea timpului pe care-l cere bătălia. Ei au lumină și se bucură. Gheleon (care de asemenea a reprezentat pe Christos Isus) a mers în marș cu trupa sa mică de ostași întreagă noaptea. „obosiți, dai urmărind mereu pe vrăjmas” (Iudecătorii 8:4); însă totuși n'au murmurat în contra Domnului din pricina oboselilor lor sau a duratei lungi a bătăliei. În acelaș mod martorii credincioși ai lui Iehova nu se vor plânge din pricina lungimii timpului nici înaintea și nici în decursul desfășurării bătăliei Armaghedonului. Că Iehova poate face după placul său minuni și că și face, ca de pildă oprirea soarelui, este sigur: „Voi întoarce înapoi cu zece trepte umbra treptelor cu care s'a pogorât soarele pe cadranul lui Ahaz'. Și soarele s'a dat înapoi cu zece trepte de pe treptele pe cari se pogorise” (Isaia 38:8). Aceste tablouri profetice confirmă toate singura concluzie: Când se va începe bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Aldăptăternic va fi continuată până la sfârșitul deplin și nu se vor da două bătălii și nu vor fi „două faze ale Armaghedonului”; ci numai o singură bătălie, și lucrul ducerii mărturie la mulțimea mare de oameni trebuie îndeplinit înainte de a se începe acel timp.

³² Această concluziune este confirmată definitiv prin cuvintele lui Christos Isus care poruncește urmașilor săi să ducă nașionilor lumii fructele împărăției și să termine acest lucru înainte de a veni marele necaz. „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul. Pentrucă atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi” (Matei 24:14, 21).

³³ Propovăduirea de acum a acestei evanghelii a împărăției prin martorii Domnului slujește nașionilor de mărturie. În ce scop? Nu poate fi vorba decât numai de un singur scop, și aceasta este justificarea numelui lui Iehova; căci aceasta este marea chestiune de decis. Timpul prezent este așa dar ziua despre care Dumnezeu a pus pe Moise să scrie și să precizeze motivul pentruce a permis ca Diavolul să-și poată face lucrul său nelegiuit în decursul unui timp fixat, și anume: pentruca „Numele Meu să fie vestit în tot pământul [tuturor nașionilor]” (Exodul 9:16). Dumnezeu face lucrul acesta acum prin faptul că pune să se vestească numele său peste întreg pământul pentruca dușmanul să fie încumostințat despre scopul său și oamenii de bine să fie avertizați și să știe că Iehova este Dumnezeul mântuirii, că mântui-

rea vine numai dela el, și că ei trebuie să fugă la el și la împărăția lui înainte de a veni „Iar-na”, adică bătălia cea mare. Nu există niciun motiv pentru ce mulțimea mare de oameni trebuie să audă mesajul împărăției pentru prima oară după bătălia Armaghedonului. Nu există nici-o scriptură care să sprijinească concluzia că mulțimea mare de oameni va fi strânsă numai după Armaghedon. Toate textele biblice cari tratează această chestiune arată că mărturia trebuie pusă pentru ce oamenii cu tragere de inimă cari doresc să fugă din organizațiunea lui Satan, să poată face lucrul acesta, și să se poată strânge pe partea lui Dumnezeu și a organizațiunii sale și să poată declara că „în la el. Apoi trebuie să caute plini de credință și încontinuu dreptate și smerenie până ce va veni bătălia zilei celei mari peste dușman; și ei trebuie să facă aceasta dacă voiesc să găsească ocazie în decursul acestui neaz mare.

24 Descriind prima bătălie dela Gabaon, profetul zice mai departe: „Au nu este scris aceasta în cartea lui Iașar?” (Trad. Nitzulescu). „Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Dreptului?” (Biblia română, traducere nouă, și nota marginală a Bibliei engleze). Cuvântul „Iașar” este înrudit cu „Ieșurun” căci amândouă se trag din aceeași rădăcină, de cuvânt. „Ieșurun” este menționat pentru prima oară de Moise în profetia Deuteronomului în legătură cu legământul de credincioșie (Deuteronomul 32:13, 33:5, 26). Iehova este „Dreptul”, și minunea pe care a făcut-o cu soarele și luna în timpul bătăliei dela Gabaon este scrisă în cartea sa. Minunea trebuie să fie prin urmare adevărată, cu toate că înțelepții lumii își bat joc de posibilitatea unui astfel de lucru. „Ieșurun” este numele care i s'a dat poporului de legământ al lui Dumnezeu și prin care este arătat că un „popor drept”. Numele înseamnă națiunea lui Iehova, „națiunea sfântă”, poporul lui Dumnezeu, care a încheiat cu el un legământ pentru împărăție și stă pentru Iehova în dreptatea lui Christos Isus, capul său. Minunea cu soarele și luna amintită mai sus a fost însemnată de sigur spre ajutorul și întărirea rămășiței credincioase care este acum pe pământ și spre întărirea speranței sale. A fost de așteptat că „Cel drept”, Iehova, va da poporului său în această zi a judecării o revelațiune și o înțelegere despre aceea pentru ce a fost scrisă darea de seamă despre Iosua și oștirea lui la Gabaon. Cine zice că aceste lucruri sunt numai exprimarea părerii unui om, acela insultă pe Domnul. Dealtfel, ce-ar putea spera un om să câștige cu aceea că ar exprima astfel de păreri? Cine crede că aceste lucruri explicite în „revistă” sunt părerea unui om, nu trebuie să le deie atențiune și nici nu le va da. Aceia însă cari înțeleg și cred acum că Iehova Dumnezeu și Christos Isus sunt învățătorii poporului Ieșurun, se vor bucura să vadă ce minunat s'a îngrijit Iehova dinainte de poporul său care trăiește în această zi, și vor da toată cinstea și lauda pentru aceasta lui Iehova și Regelui său uns. Cei credincioși vor asculta și vor fi cu luare-aminte la următoarele cuvinte ale lui Iehova adresate Sionului și valabile mai cu seamă astăzi: „Să nu-ți slăbească

măinile!” (Iefania 3:16). Cu zelul lui Christos Isus vor merge înainte cu energie, și în timpul marșului lor înainte vor cânta: „Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui!” (Psalm 103:1, 2).

Intrebări pentru studiu.

- Alin. 1. Cum a ajuns poporul credincios al lui Iehova la înțelegerea scopurilor sale? Numai cu ce condițiuni poate fi asigurată o înțelegere statornică și continuă a lor?
- Alin. 2-6. Cui i se aduce acum mesajul împărăției și în ce scop? Explică chemarea într'ajutor urgentă a Caabonijilor adresată lui Iosua la Gilgal, de a le veni imediat în ajutor, și aplică aceasta timpului prezent.
- Alin. 7. Arată importanța actuală a cuvintelor apostolului Alin 2 Corinteni 2:11 și 1 Tesaloniceni 5:6.
- Alin. 8, 9. Ce instrucțiune importantă pentru rămășița trebuie văzută în Iosua 10:7?
- Alin. 10. În ce chip încearcă acum potrivnicul să atragă pe rămășița într'o cursă, și anume în legătură cu lucrul pentru mulțimea mare de oameni. Care este slăbiciunea cale sigură pentru poporul lui Dumnezeu în acest timp?
- Alin. 11-15. Pentru ce a dat Iehova lui Iosua asigurarea scrisă în versetul 8, atât pentru acel timp cât și ca profetică?
- Alin. 14-17. Ce a reprezentat acțiunea promptă a lui Iosua la oștirea sa (versetul 9) și sosirea lor timpurie la Gabaon? Arată marea chestiune de controversă care trebuie decisă acum, și dacă în această chestiune opiniile sunt de importanță.
- Alin. 17-21. De ce importanță pentru Izrael și pentru Caabonijii în acel timp și pentru aceia pe cari îi reprezintă este declarația că Iehova a pus pe Amorijii în învălmășeală dinaintea lui Israel? Ce legătură profetică are aceasta cu celălalt raport în versetele 10 și 11?
- Alin. 22-24. Compară împlinirea profetiei din Isaia 28 cu cea din Iosua 10:10 și Apocalips 16:21. Precum și cu Iosua 10:11.
- Alin. 25. De ce importanță este faptul că bătălia dela Gabaon s'a dat în două părți, deși a fost vorba numai de o bătălie care a avut loc într'o singură zi?
- Alin. 26. Aplică Isaia 28:17.
- Alin. 27. Ce este dovada că Isaia 28:19 se împlineste acum?
- Alin. 28-31. Descrie situația în revărsatul zorilor și ce s'a întâmplat „în ziua când a dat Domnul pe Amorijii în mâinile copiilor lui Israel”. Aplică tabloul profetic asupra timpului prezent.
- Alin. 32, 33. Explică Matei 24:14, 21, arătând când și pentru ce trebuie vestită această mărturie.
- Alin. 34. „Au nu este scris aceasta în cartea lui Iașar”? Ce înseamnă aceasta, și pentru ce este pusă această întrebare în darea de seamă? Pentru ce va zice sau va sugera cineva acum că descoperirea și înțelegerea însemnării și scopului dării de seamă profetice care a fost dăruită poporului lui Iehova, ar fi numai exprimarea părerii unui om? Pe ce cale vor merge acum cei credincioși?

STRĂNGEREA MULTIMII MARI DE OAMENI

(PARTEA IV)

"Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!" (Psalm 118:24)

IEHOVA DUMNEZEU a făcut această zi și această este ziua împlinirii profesiilor sale pe care le-a făcut să fie scrise înainte de această zi mult timp spre întărirea poporului său. Această este ziua când numele lui Iehova trebuie justificat și prin urmare ziua când dușmanul poartă război împotriva tuturor acelor care declară a fi de partea lui Iehova și a Regelui său. Toți aceia a căror înțelegere a fost luminată de Iehova prin Christos Isus văd că această este ziua pe care a făcut-o Iehova spre justificarea numelui său și spre liberarea poporului său, și se bucură. Ei văd că Christos Isus este în templu și știu că rămășița credincioasă este strânsă la el în templu; de aceea cântă: "Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvântăm din Casa Domnului. Domnul este Dumnezeu, și ne luminează. Legați cu lănu vită pentru Ierusalim, și aduceți-o până la corăbii altarului! Tu ești Dumnezeul meu, și eu Te voi lauda; Dumnezeule, Te voi preamări" (Psalm 118:26-28). Cei credincioși văd că Satan și banda lui poartă acum război cu ei. Ei știu că ei depind cu totul de Domnul și din acest motiv se roagă: "Măntuiește, Doamne, Te rugăm! Dumnezeu, Te rugăm! Ah, Doamne, trimite prosperitate după Ierusalim. Nizul este în strânsă" (Psalm 118:25). Cei credincioși știu că Iehova va izbăvi pe deplin în Armaghedon, și ei se roagă lui Domnul să le deie prosperitate în lucrul ce trebuie făcut înainte de bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.

Despre prima bătălie de la Gabaon, când soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt mersul, este scris: "N'a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea, când Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel" (Iosua 10:14).

Cecace s'a întâmplat în acea zi la Gabaon a fost o profesie: "N'a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea". Profesia a prezis o zi și mai mare când se va împlini; și acum am ajuns această zi a împlinirii. Fără îndoială că Iehova a trimis pe ingerul său ca să inspire lui Iosua căpetnia să se roage lui Dumnezeu ca soarele și luna să se oprească și lumina lor să lumineze mai departe. Iosua n'a fost decât un om care a jucat rolul său în marea dramă profetică în care a reprezentat pe Christos Isus, prea iubitul Fiu al lui Dumnezeu, care lucrează pentru oameni în Armaghedon, atât pentru rămășița cât și pentru mulțimea mare de oameni, și această spre onoarea și lauda lui Iehova (Ieremia 63:4). Izraeliții au luptat la Gabaon pentru Gabaoniții cari făcuseră cauză comună cu reprezentanții Domnului; și Sfânta Scriptură spune că Iehova a luptat pentru Israel. În felul acesta Iehova ocolise și salvare Gabaoniților, și de aceea

lui i-au datorat mântuirea lor. În același mod luptă Dumnezeu și astăzi pentru poporul său uns și va aduce astfel și mulțimii mari de oameni ocolire și salvare; și mulțimea mare de oameni se bucură acum să recunoască pe Iehova și pe Christos Isus ca Ocolitorul și Salvatorul ei și să le strige mântuire (Apocalips 7:10).

Iosua s'a întors în tabăra sa: "Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s'a întors în tabără la Gabaon" (Iosua 10:15). Această întoarcere însă a trebuit să aibă loc după și nu înainte de restul acțiunilor pe care a desfășurat-o Iosua în ziua aceea. "Cei cinci împărați au fugit, și s'au ascuns într-o peșteră la Macheda" (Iosua 10:16). Iosua nu s'a oprit în lucrul său până când nu s'a terminat. Numele lui Iehova a fost în ziua aceea înălțat în inima fiecăruia care a crezut în Iehova; dar, bine înțeles, nu în inimile dușmanilor lui Dumnezeu. Prin profetul său Iehova a făcut aluziune, în mod învederat, la timpul Armaghedonului, când l-a pus să scrie: "Mândria omului va fi smerită, și trufia oamenilor va fi plecată; numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. Toți idoli vor pieri. Gămbenii supravieșuitoarii vor intra în peșterile stâncilor și în crăpăturile pământului, de frica Domnului și de strălucirea marelui Lui, când se va scula și înzorească pământul" (Isaia 2:17-19).

Când reprezentanții religiei și organizațiilor lor răzarmice, și curva cea hătrână, vor fi nimicii, supravieșuitoarii organizațiilor lui Satan, adică aceia cari rămân încă un timp în viață, nu se vor întoarce la Iehova, ei se vor ascunde în organizațiile lor; și lucrul acesta a fost preumbrat prin cei cinci împărați cari s'au ascuns într-o peșteră. În aceeași zi când împărații Amoritilor s'au ascuns în peșteră, Iosua a luat cetatea Macheda. S'a spus lucrul acesta lui Iosua, zicând: "Cei cinci împărați se află ascunși într-o peșteră la Macheda" (Iosua 10:17).

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1. Pentru ce se spune despre timpul prezent că s'a făcut ziua pe care a făcut-o Domnul? Cui i s'a făcut cunoscut această și cum? Care este răspunderea lor cu privire la această? Pentru ce?
- Alin. 2, 3. Arată motivul pentru rugăciunea îndrăznească a lui Iosua cu ocazia bătăliei de la Gabaon (verset 12), și pentru ce a împlinit-o Iehova. Arată că acel tablou profetic este acum pe cale de a fi împlinit.
- Alin. 4-7. Arată însemnarea profetică a lucrurilor următoare: a) că cei cinci împărați au fugit și s'au ascuns într-o peșteră la Macheda, și că Iosua a fost înștiințat despre aceasta; b) cum a procedat Iosua după aceea; c) că Gabaoniții înainte de a se începe bătălia s'au pus în mod hotărât pe partea lui Iosua.

(urmează)